28/03/2021

“Με συμμετοχή στα Μυστήρια θα ξεπεράσουμε τις παγίδες και τους πειρασμούς”

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκαν την Παρασκευή, 26 Μαρτίου 2021, οι Β’ Χαιρετισμοί της Παναγίας στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Τσερίου, χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐου, ο οποίος απήγγειλε τη Β΄ Στάση των Χαιρετισμών.

Τον Πανιερώτατο πλαισίωναν ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού, Πρωτοπρεσβύτερος Κυριάκος Κασπαρής, ο Πρωτοπρεσβύτερος Αδάμος Αδάμου, ο πατήρ Νικόλαος Παρασκευόπουλος, και ο Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης, ο οποίος σχολίασε το στίχο «Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν» της Β΄ Στάσης των Χαιρετισμών.

Ο Πανιερώτατος ευχήθηκε στο εκκλησίασμα πατρικώς υγεία, **συμμετοχή στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας για να ξεπεράσουμε τις παγίδες και τους πειρασμούς του «απάνθρωπου τυράννου» κυρίως την περίοδο αυτή, και καλό υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.**

Κήρυγμα στην Β΄ Στάση των Χαιρετισμών

«Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν»

«Υπόβαθρο της β΄ στάσης των Χαιρετισμών αποτελεί η Γέννηση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Η Γέννηση αυτή προκαλεί την αντίδραση των βοσκών, των μάγων της εποχής, του ίδιου γέροντος Συμεών του Θεοδόχου. Ο πιο πάνω διπλός χαιρετισμός τίθεται από τον υμνογράφο στο στόμα των μάγων μετά την αναγγελία σ΄ αυτούς της Γεννήσεως του Κυρίου από τους αγγέλους.

Η Παναγία είναι αυτή που γκρέμισε από την εξουσία τον απάνθρωπο τύραννο και φανέρωσε τον Χριστό ως φιλάνθρωπο Κύριο. Ποιος είναι, όμως, ο τύραννος; Ο διάβολος. Γιατί τύραννος, όμως,και μάλιστα απάνθρωπος; Διότι η εξουσία του ήταν σφετερισμός. Δημιούργημα του Θεού ήταν και αυτός και είναι ον εξαρτημένο από τον Θεό. Εκμεταλλεύτηκε όμως την αδυναμία του ανθρώπου και τον υποδούλωσε. Τον έκανε υποχείριό του, ασφαλώς και με τη δική του θέληση. Έτσι, ο διάβολος ήταν εξουσιαστής του ανθρώπου και ιδιαιτέρως της καρδιάς του.

Ο σφετερισμός αυτός, όμως, έλαβε τέλος. Ο Θεός θέλησε να γίνει άνθρωπος μέσω του εκλεκτού Του οργάνου, της Υπεραγίας Θεοτόκου. Δι΄ Αυτής έρχεται ο Χριστός, ο οποίος αποκαθιστά τα πράγματα, δηλαδή ο άνθρωπος ξαναβρίσκει τον φυσικό του αρχηγό, τον φυσικό του Κύριο. Αυτός είναι ο πραγματικός Κύριος. Κύριος της δημιουργίας, Κύριος της ιστορίας, Κύριος των καρδιών μας. Με μία παρατήρηση, όμως, ότι είναι Κύριος των καρδιών, όταν το θελήσουν οι ίδιοι οι άνθρωποι. Αυτό σημαίνει ότι το γκρέμισμα του διαβόλου από τον θρόνο του ανθρώπου λειτουργεί μέσα στα πλαίσια της ελευθερίας. Δηλαδή, φεύγει τη δυναστεία του διαβόλου, του απάνθρωπου τυράννου, μόνο ο πιστός, το μέλος της Εκκλησίας «εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον» (Ιωάννου 1, 11).

Θα ρωτήσει κανείς. Είναι εντελώς απαραίτητο να υπάρχει πάντα η σχέση Κυρίου και δούλου; Θέλει ο Θεός να είναι Κύριος και να έχει «δουλικά» τους ανθρώπους; Ο Κύριος είναι Κύριος ως πατέρας. Η κυριότητά του προϋποθέτει την αγάπη Του προς τους ανθρώπους και την αγάπη των ανθρώπων προς Αυτόν. Η σχέση δηλαδή Κυρίου και ανθρώπων κατανοείται ως σχέση Πατέρα προς αγαπημένα παιδιά «ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ιωάννου 1, 12).

Ψάλλουμε σήμερα, λοιπόν, στην Παναγία μας το Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς» και ομολογούμε ότι από την Παναγία γεννήθηκε ο Χριστός, ο οποίος συνέτριψε τον τύραννο διάβολο και έγινε ο ελευθερωτής των ψυχών μας. Και όπως οι παλαιοί άρχοντες, όταν γυρνούσαν από τη μάχη, κρεμούσαν πάνω στο

άρμα τους τα λάφυρα και τα όπλα των αντιπάλων, των εχθρών, έτσι και ο Χριστός, ο λυτρωτής των ανθρώπων, «καθάπερ επί τροπαίω τινί», κρέμασε πάνω στο Σταυρό το τρόπαιο, τα λάφυρα, την απόδειξη ότι είμαστε ελεύθεροι, όπως σοφά αναφέρει ο Μέγας Αθανάσιος στο λόγο του «Εις το Πάθος του Κυρίου» (PG28, 240B). Το αίμα του Χριστού μας έσβησε όλες τις αμαρτίες και μας ελευθέρωσε από τα δεσμά της αμαρτίας, η οποία είναι η σκλαβιά της ψυχής. Ενώ το αίμα του Σωτήρος Ιησού είναι η ελευθερία των ανθρώπων. Αφού ο Χριστός έσβησε τον τύραννο, μας άρπαξε από την αγκαλιά του, τα δεσμά του και μας διέσωσε «λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου» (Μακαρισμοί δ΄ ήχου).

Ο Φιλάνθρωπος Χριστός εκδιώκει από την αρχή τον απάνθρωπο τύραννο και αυτή η εκδίωξη στην οριστική της έξοδο ξεκινά από το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Εκβάλλει η Παναγία τον διάβολο από τη ζωή της, ζώντας κατά Θεό και κοινωνώντας τον Θεό εξ άκρας νεότητός της. Τον εκδιώκει όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ ευαγγελίζεται σ’ Αυτήν το μήνυμα της σωτηρίας, διαλύοντας κάθε αμφιβολία του νου και επιλέγοντας την υπακοή στο θέλημα του Θεού «᾽Ιδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά σου».

Ο τρόπος της Παναγίας,να εκδιώκει από την ύπαρξή της και να αρνείται την εξουσία του διαβόλου, διαπερνά σε όλο το ανθρώπινο γένος. Αρκεί να πιστεύει στον Χριστό ως Φιλάνθρωπο. Διότι ο Χριστός δε λειτουργεί τυραννικά, αλλά εν ελευθερία. Γιατί ο Χριστός δεν υπόσχεται εξουσία, ηδονή και αναγνώριση αλλά σταυρό, θλίψη, απόρριψη, αλλά και τη μυστική χαρά της αγιότητος, η οποία γίνεται ζωή και ανάσταση κοντά Του «ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή» (Ιωάννη 11, 25).

Αγαπητοί αδελφοί,

Οι άνθρωποι αρεσκόμαστε στο ψέμα, το οποίο πρόσκαιρα δίνει επίπλαστη χαρά, αλλά γρήγορα καταλαβαίνουμε σε τι μας έχει παγιδεύσει. Ας αντιταχθούμε στην τυραννία του κακού και ας πάρουμε την απόφαση να ακολουθήσουμε τον Φιλάνθρωπο Κύριό μας, όχι μόνο στην πνευματική αναζήτης, αλλά σε κάθε στιγμή τη ζωή μας. Και διά των πρεσβειών της Παναγίας μας ας επιδεικνύουμε τη χαρά της κοινωνίας με το Χριστό και την ελευθερία που μας προσφέρει. «Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν» αναφωνεί ο υμνογράφος. Η απανθρωπιά του διαβόλου είναι η

υποσχέσεις. Η φιλανθρωπία
ε κάθε έργο και κάθε στιγμή
ης αλήθειας. Η επιλογή κάθε